

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๒๒๔/๒๕๖๔

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ระหว่าง { นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหา
บริษัท [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [REDACTED]

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ นาย [REDACTED] ลูกจ้าง ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับ สภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงาน สัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกกลับเข้าทำงาน และจ่ายค่าเสียหายนับแต่วันเลิกจ้างจนถึงวันที่ มีคำสั่งเรียกกลับเข้าทำงานและให้นับอายุงานต่อเนื่อง

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการแรงงาน สัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการ พิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้กล่าวหา ผู้กล่าวหาเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา เข้าทำงานเมื่อวันที่ [REDACTED] พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ตำแหน่งสุดท้ายเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ (Operator) ประจำแผนก [REDACTED] กลุ่มงาน [REDACTED] ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนเดือนละ ๒๖,๗๐๖ บาท กำหนดการจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๑ ของเดือน

จ่ายผ่านบัญชีธนาคาร [REDACTED] วันทำงานปกติ ปีละ ๒๕๐ วัน ทุกวันจันทร์ - ศุกร์ และวันเสาร์เป็นบางวัน มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ การทำงานแบ่งเป็น ๒กะ กะกลางวัน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. เวลาพัก ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. และกะกลางคืน ๒๑.๓๐ - ๐๖.๓๐ น. เวลาพัก ๐๑.๓๐ - ๐๒.๓๐ น. สลับกะสัปดาห์ละครั้ง ลงเวลาทำงานโดยการสแกนบัตร

ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ ไม่มีบทบาทอื่นใดในสหภาพแรงงาน เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ สหภาพแรงงานได้แจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา ทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาตกลงกันได้และจัดทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาทำงานกะเช้า หลังเลิกงานเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ได้ชักชวนนาย [REDACTED] ไปดื่มเบียร์ที่ร้านริมบึงซึ่งเป็นร้านขายของชำอยู่ห่างจากบริษัทประมาณ ๕ กิโลเมตร จากนั้นเวลา ๑๙.๐๐ น. ผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์ชักชวนนาย [REDACTED] พนักงานจ้างเหมาของบริษัท มาร้านริมบึงเนื่องจากนาย [REDACTED] ขอให้มาซ่อมรถจักรยานยนต์ ผู้กล่าวหา นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ได้ดื่มเบียร์จนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. ผู้กล่าวหาดื่มเบียร์ ๓ ขวด จากนั้นนาย [REDACTED] ได้ชวนผู้กล่าวหากับนาย [REDACTED] ไปบ้านนาย [REDACTED] ซึ่งอยู่ห่างจากร้านริมบึง ๒ กิโลเมตร เพื่อไปเอาสแตนดิ่งรถจักรยานยนต์ ทั้งสามคนไปถึงที่บ้านนาย [REDACTED] เวลา ๒๑.๓๐ น. และได้ดื่มเบียร์และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อที่บ้านนาย [REDACTED] ประมาณ ๒ ชั่วโมง ผู้กล่าวหาดื่มเบียร์ ๑ ขวด ส่วนอีก ๓ คน ดื่มสุรา จนถึงเวลา ๒๓.๐๐ น. ผู้กล่าวหาได้ขอตัวกลับบ้าน ในขณะที่ผู้กล่าวหากับพวกขับขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้าน นาย [REDACTED] ได้ประสบอุบัติเหตุเนื่องจากหักหลบรถจักรยานยนต์คันอื่นเข้าซ้ายแล้วชนกับพุดบาท ผู้กล่าวหาไม่เห็นเหตุการณ์ขณะเกิดเหตุ แต่เห็นเมื่อนาย [REDACTED] ลงไปนอนกับพื้นได้รับบาดเจ็บ จากนั้นนาย [REDACTED] ได้โทรศัพท์แจ้งมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งให้มารับผู้บาดเจ็บ และมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งได้นำนาย [REDACTED] ผู้บาดเจ็บส่งที่โรงพยาบาล [REDACTED] ต่อมาวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. นาย [REDACTED] ได้เสียชีวิต ขณะเกิดเหตุผู้กล่าวหาสวมใส่ชุดเครื่องแบบพนักงาน แต่ได้สวมเสื้อคลุมทับชุดเครื่องแบบพนักงานอีกชั้นหนึ่ง ส่วนอีก ๓ คน สวมใส่ชุดเครื่องแบบของพนักงานโดยไม่สวมเสื้อคลุม ขณะเกิดเหตุไม่มีตำรวจหรือนักข่าวมาทำข่าว มีเพียงรถมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งมาเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลเท่านั้น ผู้กล่าวหาทราบว่ามูลนิธิป่อเต็กตึ๊งได้นำภาพถ่ายขณะเกิดอุบัติเหตุไปลงในเพจเฟซบุ๊กซึ่งปรากฏภาพถ่ายของผู้กล่าวหา นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ในเพจเฟซบุ๊กดังกล่าว โดยเหตุที่ทราบเนื่องจากเพื่อนร่วมงานโทรศัพท์มาแจ้ง

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๐.๒๐ น. หลังเลิกงานผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกผู้กล่าวหา และผู้อยู่ในเหตุการณ์มาสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีลูกจ้างของบริษัทประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ซึ่งตามบันทึกการให้ถ้อยคำผู้กล่าวหาทราบว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นการกระทำความผิด มีทั้งการมั่วสุม ฝ่าฝืนพระราชกำหนด ดื่มสุราแล้วเกิดอุบัติเหตุ และทราบว่าอยู่ระหว่างมีเคอร์ฟิวอยู่ช่วงเวลา ๓ ทุ่ม ถึง ๕ ทุ่ม ออกนอกเคหสถาน รวมทั้งทราบว่าทางแผนกได้แจ้งให้ลูกจ้างกลับบ้านก่อน ๓ ทุ่ม สวมแมสก์ ไม่ให้ไปพื้นที่เสี่ยง ไม่ให้มีการสังสรรค์ ไม่ให้มีการมั่วสุม ผู้กล่าวหาทราบว่าในสิ่งที่ทำเป็นทั้งการมั่วสุมสังสรรค์ ในวันดังกล่าวมีการสอบสวนนาย [REDACTED]

นาย [REDACTED] และผู้กล่าวหา ตามลำดับ หลังจากสอบสวนเสร็จ ผู้กล่าวหากลับบ้านเนื่องจากเป็นเวลาออกกะ จากนั้นนาย [REDACTED] ไม่ทราบนามสกุล ตำแหน่งไลน์แมนเจอร์ ได้โทรศัพท์แจ้งผู้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ลังพักงานผู้กล่าวหาโดยไม่มีกำหนด

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ นาย [REDACTED] โทรศัพท์แจ้งผู้กล่าวหาให้ไปพบที่ห้องประชุม ของบริษัท ในห้องประชุมประกอบด้วยนาย [REDACTED] น. [REDACTED] นาย [REDACTED] ผู้จัดการ แผนกโลจิสติกส์ และนาย [REDACTED] ซึ่งนาย [REDACTED] ได้อ่านหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ ให้ฟัง สรุปว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาโดยไม่ได้รับค่าชดเชย เมื่ออ่านจบได้มอบหนังสือเลิกจ้างให้ผู้กล่าวหา ซึ่งผู้กล่าวหาได้ขอร้องให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดยการไม่เลิกจ้าง โดยจะลงโทษให้พักงานนานเท่าใดก็ได้แทน แต่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธโดยอ้างว่าตอนทำทำไมไม่คิด และผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายเงินเดือนของกันยายน และเงิน [REDACTED] (เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) โอนเข้าบัญชีของผู้กล่าวหา รวมจำนวน ๑๗๑,๔๓๓.๙๓ บาท

ผู้กล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประกาศ บริษัทฯ ที่ [REDACTED] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ ข้อ ๔ ให้พนักงานเคร่งครัด ในการปฏิบัติตนดังนี้ ข้อ ๔.๓.๓ งดการรวมกลุ่ม การชุมนุม การทำกิจกรรม หรือการมีวสุมนในลักษณะที่เสี่ยง ต่อการแพร่เชื้อโรค อาทิ การรวมตัวกันเพื่อดื่มสุรา เครื่องดื่มมีนเมา การรวมตัวกันสังสรรค์ที่บ้านหรือที่พัก และข้อ ๑๐ พนักงานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการทำงาน ประกาศฉบับนี้ อย่างเคร่งครัดหากหลีกเลี่ยง ผ่าฝืน ถือเป็นการกระทำซึ่งเป็นการขัดขวางต่อนโยบายการดำเนินธุรกิจของบริษัท ซึ่งบริษัทจะพิจารณาโทษขั้นสูงสุด คือการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ที่ผ่านมายังไม่เคยมีกรณีถูกจ้างกระทำการฝ่าฝืนประกาศฉบับนี้ ผู้กล่าวหา เป็นกรณีแรก ผู้กล่าวหาเห็นว่ากระทำการของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการเลิกจ้างในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง มีผลใช้บังคับ ซึ่งขณะที่ผู้กล่าวหากระทำความผิดนั้นอยู่นอกเวลาทำงาน อีกทั้งระเบียบ ข้อบังคับการทำงาน ที่ใช้เป็นข้ออ้าง ในการเลิกจ้างผู้กล่าวหา นั้นเป็นการก้าวล่วงสิทธิส่วนบุคคล และเป็นการลงโทษเกินกว่าเหตุอันควร

ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] ผู้บริหารฝ่ายบริหาร ผู้รับมอบอำนาจ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการว่า บริษัท [REDACTED] สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] ซอย [REDACTED] ถนน [REDACTED] แขวง [REDACTED] เขต [REDACTED] ประกอบกิจการ [REDACTED] มีลูกจ้างประจำ จำนวน ๙๐๐ คน และพนักงาน จ้างเหมาประมาณ ๓๐๐ คน มีนาย [REDACTED] เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าผู้กล่าวหา เป็นลูกจ้างเข้าทำงานเมื่อวันที่ [REDACTED] พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ติดต่อกันจนถึงวันเลิกจ้าง ตำแหน่งสุดท้าย สภาพการทำงาน สอดคล้องกับที่ผู้กล่าวหาอ้าง และมีข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันกับสภาพแรงงาน [REDACTED] มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่ไม่ทราบว่าผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบว่าถูกลูกจ้างประสบอุบัติเหตุหลังจาก ได้นัดรวมกลุ่มสังสรรค์ดื่มเครื่องดื่มมีนเมาและเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ จึงได้สอบสวนข้อเท็จจริง ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ หลังเลิกงานประมาณเวลา ๑๗.๓๐ น. ผู้กล่าวหา นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ได้นัดรวมกลุ่มสังสรรค์ ดื่มสุรา เครื่องดื่มมีนเมา ที่ร้านริมบึงซึ่งเป็นร้านขายของชำจนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. จากนั้นได้เดินทางไปรวมตัวสังสรรค์ ดื่มเครื่องดื่มมีนเมาต่อที่บ้านของนาย [REDACTED] จนถึงเวลา ๒๓.๐๐ น.

เมื่อแยกย้ายกันกลับบ้านได้ประสบอุบัติเหตุจนมีลูกจ้างเสียชีวิต ซึ่งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนประกาศคำสั่งของ บริษัทฯ ที่ [REDACTED] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งออกมาเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประกาศฉบับดังกล่าว เป็นนโยบายที่สำคัญของผู้กล่าวหาที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันสุขภาพอนามัยของลูกจ้างในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นโรคระบาดที่แพร่ได้ง่าย รวดเร็วเป็นวงกว้าง โดยผู้บังคับบัญชาเคยเตือนลูกจ้างทุกคนให้ระมัดระวังในเรื่องปฏิบัติตัวในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และผู้กล่าวหา รับทราบการกระทำของผู้กล่าวหาจึงเป็นการขาดจิตสำนึกและไม่มีความรับผิดชอบ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการสัมผัส ติดเชื้อและแพร่เชื้อได้ในวงกว้าง เนื่องจากที่ผ่านมาในแผนกโลจิสติกส์ที่ผู้กล่าวหาทำงาน มีลูกจ้างประมาณ ๑๒๐ คน เคยมีผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประมาณ ๒๐ คน รวมทั้งบริษัทเคยมีผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประมาณ ๒๐๐ คน ปัจจุบันรักษาหายหมดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้รณรงค์ให้ลูกจ้างปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของ ผู้ถูกกล่าวหามาโดยตลอด การที่ผู้กล่าวหาฝ่าฝืนกฎหมายในขณะที่เกิดโรคระบาดรวดเร็ว และรุนแรง การออกนอก เคหสถานโดยไม่มีเหตุอันจำเป็นในช่วงเวลา ๒๑.๐๐ - ๐๔.๐๐ น. จึงเป็นการฝ่าฝืนประกาศ คำสั่งที่ออกตาม มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓๒) เป็นการกระทำ ผิดกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่สามารถรับการกระทำเช่นนี้ได้ นอกจากนี้ยังปรากฏพยานหลักฐานว่าขณะที่เกิด เหตุการณ์นั้นผู้กล่าวหากับพวกยังสวมใส่ชุดเครื่องแบบพนักงานของบริษัทซึ่งมีตราสัญลักษณ์บริษัทติดอยู่ด้านหน้า และด้านหลังของเครื่องแบบ พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ของบริษัท ในฐานะที่เป็นบริษัท ธรรมดาภิบาล การกระทำของผู้กล่าวหาเป็นการกระทำผิดตามประกาศของบริษัท เป็นการกระทำขัดต่อนโยบาย ของบริษัทตามข้อบังคับการทำงานบทที่ ๘ ข้อ ๓๓.๒๖ อย่างกระทำการใดซึ่งเป็นการขัดขวาง หรือขัดต่อนโยบาย หรือธุรกิจของบริษัท ซึ่งประกาศดังกล่าวเป็นคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมของบริษัท เพื่อป้องกัน ควบคุมโรคระบาดร้ายแรง อีกทั้ง ในขณะที่กระทำการดังกล่าวผู้กล่าวหายังคงอยู่ในชุดเครื่องแบบของพนักงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการประพฤติดนที่ก่อให้เกิดชื่อเสียงภาพลักษณ์ของบริษัทได้รับความเสียหายจึงเป็นไปตามข้อบังคับ การทำงาน ข้อ ๓๓.๑๑ เป็นการประพฤติดนอันไม่เหมาะสมแก่หน้าที่ในฐานะพนักงานบริษัทให้ถูกต้องที่ทำให้ เสียชื่อเสียงลูกจ้างหรือบริษัท เช่น กระทำความผิดทางอาญา หรือทางแพ่ง ตีมั่วสาป่อยๆ จนไม่สามารถควบคุม สติสัมปชัญญะ เป็นการประพฤติดนอันไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานบริษัทให้ถูกต้องและ สุจริตในคราวเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ ผู้ถูกกล่าวหาจึงลงโทษ ผู้กล่าวหาตามข้อบังคับการทำงาน บทที่ ๘ ข้อ ๓๔.๕ เลิกจ้างโดยไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย ตามหนังสือเลิกจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาโทษผู้กระทำความผิดทั้งหมด ๓ คน ได้แก่ นาย [REDACTED] พนักงาน จ้างเหมา ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือส่งตัวคืนบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาค่าแรง ต้นสังกัด เนื่องจากไม่มีอำนาจลงโทษ นาย [REDACTED] ลงโทษให้พักงาน ๑๕ วัน โดยไม่ได้รับค่าจ้าง สาเหตุที่ลงโทษ เพียงพักงาน เนื่องจากในการกระทำความผิดนาย [REDACTED] มิได้เป็นผู้ริเริ่ม เตรียมการ ชักชวน แต่เกิดจากการ ร้องขอของบุคคลอื่นอันมิได้เกิดจากความต้องการโดยสมัครใจ ซึ่งได้พยายามปฏิเสธแล้ว แต่ด้วยความเกรงใจ ทำให้ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ นอกจากนี้ นาย [REDACTED] ยังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่บ้านของตนเองไม่ได้ออก นอกเคหสถาน ความผิดที่เกิดขึ้นถึงแม้จะเป็นความผิดในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แต่ผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาแล้วเห็นว่าควรมีเหตุบรรเทาโทษ ส่วนผู้กล่าวหา ลงโทษเลิกจ้างโดยไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย สาเหตุที่ลงโทษผู้กล่าวหาและผู้ร่วมกระทำความผิดแตกต่างกัน เนื่องจากได้พิจารณาจากพฤติกรรมการกระทำความผิด ผู้กล่าวหาเป็นผู้ริเริ่ม เตรียมการ ชักชวน ให้มีการฝ่าฝืน ประกาศบริษัท ฉบับที่ [redacted] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ซึ่งที่ผ่านยังไม่เคยมีลูกจ้างกระทำความผิดประกาศฉบับดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้พยายามเน้นย้ำให้ลูกจ้างทุกคนปฏิบัติตามประกาศบริษัท มาโดยตลอดโดยยังมิได้มีการยกเลิก อีกทั้ง ผู้บังคับบัญชาเคยเตือนลูกจ้างทุกคนให้ระมัดระวังในเรื่องการปฏิบัติตัวในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งผู้กล่าวหาได้รับทราบจึงเป็นการขาดจิตสำนึกและไม่มีความรับผิดชอบอาจจะก่อให้เกิดการสัมผัสติดเชื้อและแพร่ระบาดในวงกว้างได้ การที่ผู้กล่าวหาฝ่าฝืนกฎหมายในขณะที่เกิดโรคระบาดรวดเร็วและรุนแรง และข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถานตามเวลาที่กำหนด การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้วขับขี่ยานพาหนะทั้งที่ยังสับสนใซ่ชุดเครื่องแบบของพนักงาน ซึ่งมีตราสัญลักษณ์ของบริษัทติดอยู่ด้านหน้าและด้านหลังของเครื่องแบบเป็นการไม่รักษาภาพลักษณ์ของบริษัทในฐานะที่เป็นบริษัทธรรมาภิบาล ดังนั้น การเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากการกระทำของผู้กล่าวหาที่ฝ่าฝืนคำสั่งตามประกาศบริษัท ฉบับที่ [redacted] เป็นกรณีร้ายแรง จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหา และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

- ๑) ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากสาเหตุใด
- ๒) ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหา เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากสาเหตุใดนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่าผู้กล่าวหา เป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาเข้าทำงานเมื่อวันที่ [redacted] พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [redacted] เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) รัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้มีประกาศบริษัท ที่ [redacted] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการยับยั้งการระบาดระลอกใหม่ตามที่ภาครัฐกำหนด โดยให้ลูกจ้างทุกคนเคร่งครัดในการปฏิบัติตน เช่น ข้อ ๔.๓.๓ งดการรวมกลุ่ม การชุมนุม การทำกิจกรรม หรือการมั่วสุมในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรค อาทิ การรวมตัวกันเพื่อดื่มสุรา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การรวมตัวกันสังสรรค์ที่บ้านหรือที่พัก และข้อ ๑๐ พนักงานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการทำงาน ประกาศฉบับนี้อย่างเคร่งครัดหากหลีกเลี่ยง ฝ่าฝืน ถือเป็นการกระทำซึ่งเป็นการขัดขวางต่อนโยบายการดำเนินธุรกิจของบริษัท ซึ่งบริษัทจะพิจารณาโทษขั้นสูงสุดคือการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย เป็นต้น ผู้กล่าวหาทราบเรื่องประกาศดังกล่าว และประกอบกับหัวหน้าแผนกได้ย้ำเตือนอยู่หลายครั้งให้ลูกจ้างทุกคนกลับเข้าบ้านก่อนเวลา ๒๑.๐๐ น. สวมหน้ากากอนามัย ไม่ไปในพื้นที่เสี่ยง ไม่ให้มีการมั่วสุมและไม่มีการสังสรรค์ เพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมามีลูกจ้างติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประมาณ ๒๐๐ คน เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ หลังเลิกงานเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ผู้กล่าวหาได้ชักชวนนาย [redacted] ไปดื่มเบียร์ที่ร้านริมบึง จากนั้นเวลา ๑๙.๐๐ น. ผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์ชักชวนนาย [redacted] ขอให้มาชมรถจักรยานยนต์ ผู้กล่าวหา นาย [redacted] และนาย [redacted] ได้ดื่มเบียร์ที่ร้านริมบึงจนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. จากนั้นนาย [redacted] ได้ชักชวนผู้กล่าวหา กับนาย [redacted] ไปบ้านนาย [redacted] เพื่อไปเอา

สแตนดาร์ดจรรยาบรรณ ทั้งสามคนไปถึงบ้านนาย [REDACTED] เวลา ๒๑.๓๐ น. และได้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ต่อที่บ้านนาย [REDACTED] จนถึงเวลา ๒๓.๐๐ น. ผู้กล่าวหาได้ขอตัวกลับบ้าน ปรากฏว่าขณะเดินทางกลับบ้าน นาย [REDACTED] ได้เกิดอุบัติเหตุรถกระบะชนซีจีรยานยนต์และเสียชีวิตในเวลาต่อมา โดยในวันเกิดเหตุผู้กล่าวหา ยอมรับว่าใส่ชุดเครื่องแบบของพนักงานแต่สวมเสื้อคลุมทับชุดเครื่องแบบของพนักงานอีกชั้นหนึ่ง ขณะเกิดเหตุ ไม่มีตำรวจหรือนักข่าวมาทำข่าว มีเพียงเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งมาเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาล ต่อมาวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือเลิกจ้างผู้กล่าวหาโดยไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยให้มีผล ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป โดยอ้างเหตุเลิกจ้างว่าผู้กล่าวหากระทำความผิดตามประกาศบริษัทฯ จากข้อเท็จจริง จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีการระบาดรุนแรง รวดเร็วทั่วประเทศและทั่วโลก โดยมีข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถานในระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ น. ถึง ๐๔.๐๐ น. และห้ามการบริโภคสุราหรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ออกประกาศบริษัทฯ ที่ [REDACTED] เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนด ของภาครัฐในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในบริษัท และป้องกันไม่ให้ลูกจ้าง นำโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากภายนอกเข้ามาแพร่ระบาดภายในบริษัท ด้วยการงดการรวมกลุ่มกัน เพื่อดื่มสุรา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมตัวกันสังสรรค์ที่บ้านหรือที่พักเพราะเป็นการเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรค หากเกิดโรคระบาดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหาอันอาจถึงขั้นต้องปิดงานได้ จึงเห็นว่าประกาศ ดังกล่าวเป็นนโยบายที่สำคัญของผู้ถูกกล่าวหาที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันสุขภาพอนามัยของลูกจ้างในช่วงที่มี การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งลูกจ้างทุกคนต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดรวมทั้งผู้กล่าวหา การที่ผู้กล่าวหานัดรวมกลุ่มกันดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเป็นเวลาที่ห้ามออกนอกเคหสถาน จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต เป็นการกระทำความผิดตามประกาศและข้อตกลงนโยบายของบริษัทตามข้อบังคับการทำงาน บทที่ ๘ ข้อ ๓๓.๒๖ กำหนดว่าอย่ากระทำการใดซึ่งเป็นการขัดขวาง หรือขัดต่อนโยบายของบริษัท ซึ่งประกาศ ดังกล่าวเป็นคำสั่ง อันชอบด้วยกฎหมาย และมีได้ออกมาเพื่อขัดขวางมิให้บุคคลใดดำเนินการเกี่ยวกับข้อเรียกร้อง ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าสาเหตุการเลิกจ้างเป็นเพราะผู้กล่าวหากระทำการฝ่าฝืนประกาศบริษัทฯ ที่ [REDACTED] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ อันเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหา เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่นั้น ข้อเท็จจริงพึงได้ว่า ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพ [REDACTED] ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ ก่อนที่สหภาพแรงงานจะแจ้งข้อเรียกร้อง เพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งข้อเรียกร้องนั้นสามารถเจรจาตกลงกันได้และจัดทำ บันทึกลงข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกัน เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้กล่าวหาจึงเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องและได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๒๓ เมื่อผู้กล่าวหาถูกเลิกจ้างเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ จึงเป็นการเลิกจ้างในระหว่างข้อตกลง เกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ แต่การเลิกจ้างจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่นั้น เห็นว่า แม้มาตรา ๑๒๓ จะเป็นบทบัญญัติคุ้มครองลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องมิให้ถูกนายจ้างกลั่นแกล้ง แต่ก็มีได้หมายความว่า นายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างไม่ได้ หากลูกจ้างกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามอนุมาตรา ๑ ถึง ๕ นายจ้างก็สามารถ เลิกจ้างลูกจ้างได้ ซึ่งกรณีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากผู้กล่าวหากระทำการฝ่าฝืนประกาศบริษัทฯ ที่ [REDACTED] เรื่อง นโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ซึ่งข้อเท็จจริง ผู้กล่าวหารับว่า ได้กระทำการฝ่าฝืนประกาศบริษัทฯ ฉบับดังกล่าวจริง แต่การฝ่าฝืนนั้นจะเป็นความผิดร้ายแรง

ถึงขั้นเลิกจ้างได้โดยไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ กรณีที่ผู้กล่าวหานัดรวมกลุ่มเพื่อตีมีสุมรา หรือเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ รวมตัวสังสรรค์ที่บ้านหรือที่พัก เป็นการฝ่าฝืนประกาศของผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า รัฐบาลได้ออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ และต่อมาได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้สถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราว ๆ จนถึงปัจจุบัน เพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ระบาดรุนแรงรวดเร็วทั่วประเทศและทั่วโลก โดยมีข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถาน ในระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ น. ถึง ๐๔.๐๐ น. และห้ามการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ประกอบกับ ที่ผ่านมามีบริษัท มีลูกจ้างติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ออกประกาศบริษัท ที่ [REDACTED] เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของภาครัฐในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ภายในบริษัท เพราะหากลูกจ้างติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของลูกจ้างและต่อธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งอาจต้องปิดกิจการตามมาตรการของภาครัฐได้ อีกทั้ง เป็นการป้องกันไม่ให้ลูกจ้างนำโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จากภายนอกเข้ามาแพร่ระบาดภายในบริษัทด้วยการงดการรวมกลุ่มกันเพื่อตีมีสุมราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมตัวกันสังสรรค์ที่บ้านหรือที่พัก ซึ่งลูกจ้างต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการทำงาน ประกาศ อย่างเคร่งครัด หากหลีกเลี่ยง ฝ่าฝืน ถือเป็นการกระทำที่ขัดขวางต่อนโยบายการดำเนินธุรกิจของบริษัท ผู้ถูกกล่าวหาจะพิจารณาโทษขั้นสูงสุดคือการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย อันเป็นนโยบายที่สำคัญของผู้ถูกกล่าวหาที่กำหนดให้ลูกจ้างทุกคนรวมทั้งผู้กล่าวหาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งผู้กล่าวหารับทราบแต่ก็ยังกระทำการฝ่าฝืน โดยวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ หลังเลิกงานเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ผู้กล่าวหาได้ชักชวนเพื่อนคือ นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ไปดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ร้านริมบึงจนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. และไปดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่บ้านนาย [REDACTED] จนถึงเวลา ๒๓.๐๐ น. ได้แยกย้ายกันกลับบ้านพัก ขณะขับขีรถจักรยานยนต์ได้เกิดอุบัติเหตุทำให้นาย [REDACTED] เสียชีวิต ขณะเกิดอุบัติเหตุอยู่ในช่วงเวลา ๒๑.๐๐ - ๐๔.๐๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ห้ามออกนอกเคหสถาน ตามข้อกำหนดแห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓๒) การที่ผู้กล่าวหานัดรวมกลุ่มกันตีมีสุมรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาข้างต้นจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต เป็นการกระทำผิดตามประกาศบริษัท เรื่องนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จากข้อเท็จจริงจะเห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาออกประกาศบริษัท ที่ [REDACTED] วัตถุประสงค์ก็เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดภายในบริษัท รวมทั้งควบคุมไม่ให้ลูกจ้างนำโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จากภายนอกเข้ามาแพร่ระบาดภายในบริษัท โดยให้ลูกจ้างทุกคนรวมทั้งผู้กล่าวหาถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดในสถานการณ์เช่นนี้ เพราะหากเกิดโรคระบาดขึ้นจะส่งผลกระทบโดยตรงกับลูกจ้างทุกคนและกิจการของผู้ถูกกล่าวหาอาจต้องปิดกิจการอย่างน้อย ๑๔ วัน และสอดคล้องกับมาตรการของภาครัฐ ดังนั้น ประกาศบริษัท ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม หากฝ่าฝืนจึงเป็นความผิดร้ายแรง การที่ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาเพราะเหตุได้กระทำการมั่วสุมหรือรวมกลุ่มกันไปดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงเข้ากรณียกเว้นตามมาตรา ๑๒๓ (๓) ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนาย [REDACTED] ผู้กล่าวหา ไม่เป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้อง ของผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ) [REDACTED]

ประธานกรรมการ

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นางนิตยา อัยราชค์)

(ลงชื่อ) ร้อยเอก [REDACTED]

กรรมการ

(สำเริง ชนະສິຫີ)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายพนัส ไทยล้วน)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายทวี เดชะธีราวัฒน์)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายชัยพร จันทนา)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการ

(นายสุมิตร จันทรวง)

(ลงชื่อ) [REDACTED]

กรรมการและเลขานุการ

(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิต)

ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของ
คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของ
คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน
รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการ
กองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน